

Sayın konuklarımız, sevgili sanatseverler,

St. Georg Galerisi'nde bu akşam sizleri Hannah Pope sergisinin açılışında aramızda görmekten mutluluk duyuyorum. Sergimiz „CHROMA“ başlığını taşıyor ve 9 Nisan – 27 Nisan tarihleri arasında izlenebilecek.

Bu güzel galerimizde „CHROMA“ sergisi açılırken, Avusturya Kültür Ofisi'nde de „Out of Mind“ sergisi devam etmekte. Bu iki sergi, „iki mekan, tek konu“ hedefiyle eşzamanlı olarak gerçekleştirilmek üzere tasarlandı. Peki 4 Nisandaki açılışta neler gördük ve Yeniköy'deki Kültür Ofisi'nde şu an neler sergilenmekte?

Hannah Pope und Jorgos Loukakos, Yeniköy'deki „Out of Mind“ başlıklı ortak sergilerinde farklı medyaları bir araya getiriyorlar: Loukakos'un güncesinden 12 bölümü sonsuz döngü şeklinde deneysel müzikle harmanladığı video enstalasyonları ile Pope'un fotokolajları ve çizimleri arasında oluşan diyalog, resim ile ses arasındaki sınırları kaldırmakta. İki sanatçı arkadaşın bu „algılayış ve sunumu“ üzerine odaklanan ortak sergisi, ince tasarlanmış montaj tekniğiyle kendi dinamiğini oluşturan ve gerçeküstü vurguları olan şiirsel görüntüler sunmakta.

Hannah Pope'un galerimizdeki „CHROMA“ başlıklı kişisel sergisinde ise, İstanbul motifli mumboya çalışmalar ve fotoğraf kolajları yer almakta. Gerek Yeniköy'de gerekse galerimizde sergilenen çalışmalar, sanatsal beceri ve yaratıcı tasarım açısından geniş bir yelpaze içeriyor.

Hannah Pope, “Parsons, The New School in New York”ta tasarım okumuş ve ardından New York Avusturya Kültür Ofisi'nde bir yıllık staj yapmıştır. Kendisi halen Viyana Güzel Sanatlar Akademisi'nde öğrenimini sürdürmektedir.

Kendi ifadesiyle Hannah Pope'un en büyük esin kaynağı, 1993 yılında „Chroma“ başlıklı bir kitap yayınlamış olan İngiliz ressam, sahne tasarımcısı, film yapımcısı ve yazar Derek Jarman olmuştur. „Chroma“ Yunancada renk anlamına gelir. AIDS hastalığı sonucu kör olan Jarman'ın ortaya attığı „kör renk“ anlamına gelen „blind colour“ kavramı ise, paletindeki diğer tüm renkler gibi farklı bir duyguyu temsil eder. Örneğin, Jarman'ın Ludwig Wittgenstein üzerine çevirdiği sıra dışı filmde Ludwig, siyah-beyaz bir fotoğraftan yola çıkarak renkleri görebildiğini söyler. Renk, dokunulabilir olmalıdır - tıpkı Jarman'ın „Mavi“ adlı filmindeki „mavi“ renk gibi. Cezanne der ki: „Diğer renklere titreşimini veren asıl renk „mavi“dir.”

Jarman da şöyle der: „Dün gece bir rüya gördüm: Renk üzerine bilimsel veya akademik olmayan bir kitap yazacaktım. Renkler, gözün önünde öylece süzülmemiş tüm renk spektrumu boyunca. Gökyüzü sapsarıymış, deniz gibi; Güneybatı Fransa'daki „les Landes“ ise siyah-beyazmış, Tilda Swinton'un kızıl saçları gibi. Manzara önünde florokromlar misali öylece duran renkler, bakış algılanabilir her şeyi alıp boyayabilirmişçesine.“

Dolayısıyla, Pope'un çalışmalarının ayna tuttuğu sadece kendi resim arşivleri değildir. Sürdüğü renkli mum boyalarla kağıt üstünde farklı renk katmaları oluşturması da, bu katmaları ortaya çıkartması veya kısmen kaldırması da kavramaya yönelik temel ipuçlarıdır. Bu yaklaşım, Pope'un fotokolajlarında da kendini gösterir.

Şunu hatırlayalım: Pope'ta sanatsal her etkinliğin çıkış noktasını „algılayış ve sunumu“ oluşturur ve lirik bir anın deneysel oyunu bu arayışa daima eşlik eder.

Destekleri için okul yönetimine ve Tekin Beye burada özellikle teşekkürlerimi sunmak isterim. Ayrıca, çeviriler için Aydan Hanıma ve tabii geldiğiniz için siz değerli konuklarımıza teşekkür eder, ilginç bir akşam geçirmenizi dilerim.

Andrea Povacz